

sion, der har afgivet sin Betænkning, udtaler jo noget lignende med Hensyn til den Offerberedvillighed, som skulde og burde findes i Menighederne, dersom man vil have, at man skal tage Hensyn til den foregødne tilstedeværende Trang. Kommissionen siger nemlig i sin Betænkning, med Hensyn til, hvorledes Midlerne kunne staves til Veje til ny Kirker, at ad privat Vej tør man næppe gøre Regning paa Bidrag i stor Udstrækning. Erfaringen fra den sidste Indsamling viser, at man næppe kan vente noget stort ad den Vej, og Kommissionen tilføjer, at de Indsamlinger, der have fundet Sted, have givet et forholdsvis ringe Resultat. Jeg skal tillige anføre en Udtalelse fra den Komite, der har været nedsat ude paa Frederiksberg for at søge Bidrag tilvejebragte til ny Kirker derude. Den Komite fik meget saa Bidrag ind og beklagede i det Dpraab, som den gentagne Gange udstedte, den ringe Interesse, den ringe Tilslutning, der var til denne Indsamling. Der siges i et af disse Dpraab, at Komiteen havde modtaget Bidrag ved en tiøres Subskription fra ca. 1,100 Familiefædre, og der tilføjes, at den langt overvejende Del er saadanne, der sidde i forholdsvis mindre gunstige Omstændigheder. Og der tilføjes endvidere, at fra de højtbesatte Side er Tilgangen til Indsamlingen uforholdsmæssig ringe. Naar man tænker paa, at Frederiksberg, som er meget stor, kun kan møde med ca. 1,100 Familier, og det siges, at endog saa fra deres Side, der have Raad til at hde, de højtbesatte, har Tilslutningen været overordentlig ringe, siger jeg, at der maa være en ganske mærkelig Trang til Stede blandt disse Folk. Jeg kan ikke forstaa, at de, naar de virkelig føle Trang til Kirker, saa ikke ville ofre noget til dem. Det er det, som efter min Mening absolut udfordres, for at der kan være Tale om at tilvejebringe ny Kirker. Hvis en saadan Trang var til Stede, anser jeg det for højt sandsynligt, at vi slet ikke her nu ville behøve at bestæfste os med dette Forslag, thi den Trang burde efter min Mening være saa stor, at Menigheden selv kunde tilvejebringe de Bygninger, de behøve. Men i Stedet for den Offerberedvillighed, der burde være til Stede, og hvori Trangen burde vise sig, vil man nu anvende en tvangsmæssig Fremgangsmaade, som det helt igennem er, for at saa Midlerne til Stede, thi foruden Bidragene fra Statens Side, og fra Kommuneskassen skal tvangsmæssig Paaligning finde Sted. Hvis det forholder sig rigtigt, hvad der blev oplyst fra forskellige Sider, at den kristelige Aand her i Kjøbenhavn er i Til-

bagegang, tror jeg, at man ved at anvende de Midler, her foreslaas, ikke hjælper den fremad, men ganske sikkert yderligere tilbage. Og jeg vil da til Støtte herfor henvisse til den Stemning, som det foreliggende Forslag allerede har vakt adskillige Steder omkring ude i Befolkningen. Jeg vil nævne den Stilling, som Frederiksberg Kommunalbestyrelse allerede har indtaget som Følge af, at den højtærede Minister ikke har taget tilbørligt Hensyn til deres Udtalelser angaaende forskellige Punkter vedrørende Lovforslaget, saaledes blandt andet med Hensyn til Tidspunktet for Opførelsen af den ene af de ny Kirker. Altsaa der viser sig Misstemning i Kommunalbestyrelsen. Mon ikke denne Misstemning vil brede sig yderligere, og mon der ikke vil blive set paa disse Kirker, som man her tvangsmæssigt vil opføre, med de Øjne, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kred (Bjerre) ønskede? Nej, med hvilke Øjne vil man se paa dem? Man vil betragte dem som paatvungne og derfor helst se at undgaa dem. Jeg tror, at de ville gøre den Virkning paa den store Masse af Befolkningen. Det ærede Medlem syntes ogsaa at være ufuldt med Hensyn til den Trang, som han mente, der var til Stede, idet han sagde, at selv om Kirkerne staa tomme, kan der meget godt derfor være Kirkenød. Det kan jeg imidlertid ikke erkende. Naar der er Kirker og Præster, og de ikke benyttes, tror jeg ikke, der er Grund til at opføre endnu flere Kirker. Saa henvisste det ærede Medlem ogsaa til Fremtiden, at der muligt i Fremtiden kan komme en aandelig Stemning frem, som kan bevirke, at 3-4 Kirker kunne blive fyldte. Jeg tror heller ikke, det er noget, man kan bygge paa. Lad disse Stemninger først komme, og lad os se, i hvilken Retning de gaa. Thi det kunde ogsaa være, at de kunde gaa i en anden Retning, og saa vilde jeg anse det for i højeste Grad urigtigt og uforvarligt, om man som her vilde af Statskassen, af alle Borgernes Penge, tage saa store Beløb og binde dem for umindelige Tider til disse Formaal. Dernæst forpligter man Kommunen til at gøre det samme, og endelig fastsætter Lovforslaget en Paaligning, som kommer til at ramme mange af dem, der maaste slet ikke sympatisere med de Anstuelser, som prædikes i Kirkerne. Jeg tror altsaa, at naar man skal se hen til Fremtiden, skal man ikke vedtage dette Lovforslag, men tværtimod lade være at opføre de her nævnte Kirker, idet man først ser, hvad Fremtiden vil bringe.

Jeg mener altsaa ikke, at der er nogen Trang til disse Kirker, og kan ikke gaa med